

Góa Phụ Nain

Lc. 7: 11-17

Thơ: Lm. Nguyễn Trung Tây
Nhạc: Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

Đường về âm phủ lối bạt ngàn. Lá vàng rơi phủ đầy áo
quan. Một khúc bi ca sầu ly biệt. Một cõi trời
buồn trắng khăn tang. Khói trắng nhang thơm hay khói sương?
Bạch lạp nến cháy ảo thiên đường? Khói cay mắt
mẹ hay mẹ khóc? Lệ nào thương mẹ lệ khóc con?
Sỏi đá hai bên lệ hai hàng. Sỏi buồn sỏi khóc ướt khăn
tang. Đá buồn đá khóc khô nước mắt.
Trời đông nhỏ lệ buồn mênh mang. Góa phụ khăn
tang sầu tuổi xanh. Lá vàng héo úa buồn lá xanh.
Sầu tủi duyên mẹ duyên góa phụ. Buồn thương phận
mẹ phận độc hành. Cõi tang ma, góa phụ khóc,

người người khóc, sỏi đá khóc. Lệ che tối bóng một người!

Đang bước tới, bóng một người! Đang bước tới. Tiếng chân Chúa bước

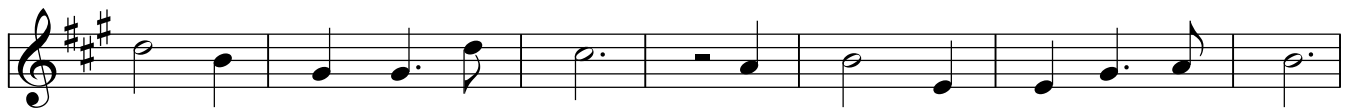
đất rộn ràng. Trời xanh nín thở gió ngừng ngang, thiên đàng đất thấp

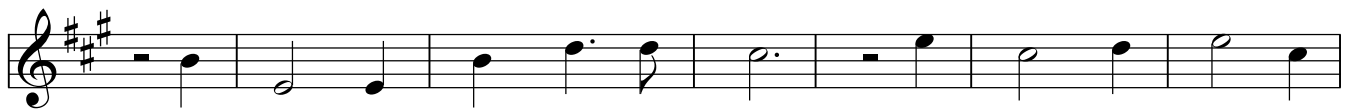
yên lặng ngắm, giây phút tay Trời đùng áo quan., giây phút tay

Trời đùng áo quan. Để mèn vỗ cánh ngừng sâu ca. Cỏ

úa kinh ngạc mở mắt ra. Trời xanh thắm thì vào tai gió.

"Sao lại ngạc nhiên? Đó Chúa ta". Bước chân Chúa tới, trần

gian đổi mới, màu trắng tang ma hóa màu hồng, mùa xuân tươi!

Bàn tay Chúa chạm, xác chết thôi xám. Bàn tay Chúa chạm,

khóc ngừng thôi khóc. Bàn tay Chúa chạm, hạt lệ khô.

Bàn tay Chúa chạm, cõi thiên đàng! Cõi thiên đàng!